

Editura “**Valea Verde**”, sub conducerea domnului

nului Ion Mariș, care a făcut din promovarea culturii sighetene un scop în viață pentru care merită admirația tuturor concetățenilor, a publicat monografia liceului pe care l-a sărbătorit, așa cum se cuvine, întreaga intelectualitate a județului.

La eveniment au participat invitați de seamă ai vieții academice clujene sau bucureștene, prezenți în orașul nostru la un moment festiv atât de frumos.

Lucrarea, cu titlul „Monografia Liceului Pedagogic din Sighetu Marmăției- File din istoria liceului de ieri și de azi”, a fost coordonată de **prof. dr. Odarca Bout**, împreună cu **profesorii Vasile Paul, Mihaela Sautriot și Radu Zlati**.

Lista celor care ar trebui amintiți pentru aportul pe care l-au avut la realizarea acestei opere unice în lumea dăscălimii orașului e mult mai cuprinzătoare. Nădăjduiesc că nimeni nu se va simți lezat pentru omisiunile pe care, fără niciun gând de rea-intenție, le-am făcut. Oricum, cine va intra în posesia cărții, va putea să citească numele celor care au contribuit la (re)actualizarea pe meleagurile noastre a versurilor lui Tudor Arghezi din poezia „Testament”:

*„Nu-ți voi lăsa drept bunuri, după moarte
Decât un nume adunat pe-o carte.”*

Cartea se deschide cu câteva rânduri scrise cu sufletul de unele personalități ale județului: Odarca Bout, Diana Pozman, Ovidiu Nemeș, Ana Modovan, Sorin Rednic, Eugenia Godja.

Sunt șapte capitole, toate extrem de bine documentate, emoționante de multe ori și care provoacă admirație din partea cititorilor neimplicați în niciun fel în activitatea Liceului Pedagogic. Pot să „simt” ce simte fiecare cadru didactic de ieri și de-acum al școlii, ce simte fiecare elev care știe că intră pe porțile unei școli de care va fi mândru întreaga lui viață și care nu va ezita niciun moment să spună unde și-a făcut studiile preuniversitare și ce profesori a avut.

Capitolul I prezintă, istoria liceului în perioada antebelică.

Capitolul al II-lea e dedicat perioadei interbelice.

Capitolul al III-lea ne reamintește drumul (de multe ori sinuos) al Școlii Pedagogice în perioada regimului când eram cu toții „tovarăși”- mă refer la perioada comunistă...

Capitolul al IV-lea cuprinde informații despre mari personalități care și-au adus contribuția la dezvoltarea Școlii Pedagogice la începuturile ei.

Capitolul al V-lea e dedicat directorilor Școlii de-a lungul timpului, celorlalți profesori de ieri și de azi, și elevilor care contribuie la constantul bun renume al Liceului Pedagogic.

Capitolul al VI-lea ne aduce în actualitate, oferindu-ne date interesante despre „Dinamica elevilor înscriși la Liceul Pedagogic”Regele Ferdinand” în perioada 1989-2012” și „Schimbări în planurile cadru și specializări”. Tot acest al șaselea capitol se remarcă prin faptul că personalul didactic, dar și cel didactic auxiliar de azi își găsesc locuri de cinste între frumoasele coperti ale cărții.

Capitolul al VII-lea este dedicat amintirilor atât de luminoase lăsate de alți dascăli ai Școlii de-a lungul timpului, dar este și locul unde fiecare invitat a lăsat câteva rânduri pe care le citești și apoi le porți cu tine, oriunde te vei duce...

Tuturor celor care au contribuit la această minunată lucrare de care „*se bucură și oamenii, și Dumnezeu*”,
admirația sighetenilor! Unul dintre ei, chiar acum semnează:
felicități și

Horia Picu